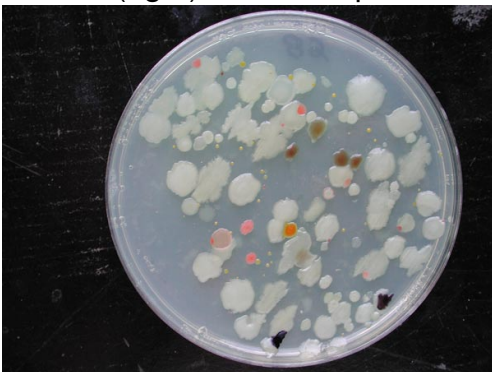

Colony picker

A *colony picker* is an instrument that is used to automatically localize, pick up or duplicate microbial colonies that grow on a fixed or fluid medium. Usually, a Petri dish is inserted on the light plate of the colony picker, after which algorithms for image analysis choose the right colonies and operate a robot arm to sample those colonies. Such appliances are used in both research laboratories and industrial surroundings, e.g. to analyze food or blood samples.

Pickolo — an automatic colony picker that was installed as an extension of a Tecan robot shows a typical laboratory setup. On the light plate of the robot (below) a Petri dish is placed. The camera (above) takes pictures of the dish and image processing software chooses the right colonies for further treatment. A disposable tip (from the rack on the right) is used to touch a colony and carry it over to a collecting dish (bottom right). In a completely automatized setup a stacker (right) is used to process multiple dishes one after another.

Every spot on the agar plate is a bacterial colony from the radius of a sponge. By the time a colony is visible for the human eye, it already consists of at least a million cells. Less than one percent of all bacteria can be grown in this manner in the laboratory, just to indicate how large the reservoir of unknown bacterial diversity still is. In order to map out the unknown bacteria, microbiologists use a combination of new growing techniques for molecular genetic characterization in order to research microbial communities.

The image processing software sees the photo of the Petri dish in the format of a bitmap. This is nothing but a rectangle grid of which the boxes are called bits because they can only take two forms. Every bit of the grid is either empty (represented by a space) or covered by a colony (represented by a hash: #). As an example you can see a bitmap below on which a number of colonies can be seen. In a bitmap, a colony is formed by an area of neighbouring covered bits. Bits are here called neighbouring if they have a side in common. However, the software will never see an area of neighbouring covered bits as a colony, if it contains bits on the outer rim of the bitmap.

colonies. Make sure that the bitmap does not have any processed bits after the method was called.

- Use the methods `colony` and `undo` to write a method `size` that prints the size of all colonies that are not smaller than the given minimal size. The minimal size can be given to the optional parameter `minimum` (standard value: 1). As in the method above, this method may not see the areas of neighbouring covered bits that contain bits on the outer rim of the bitmap as colonies, and the bitmap may not show any processed bits after the method was called. The method must print the value `None` if there are no colonies that are larger than or equal to the given minimal size.

Example

In the example session below we assume that the text file [dish.txt](#) is situated in the current directory. This file contains the bitmap of a Petri dish that was graphically shown above.

```
>>> dish = Petridish('dish.txt')
>>> print(dish)
<BLANKLINE>
###
#####
#####
#####
#####
##### ##
#### #####
  ## #####   ####
#  #####   #####
### #####   #####
##### #### ## #####
##### ## #   #####
#   ##### ##   ###
#####   #### #  ##  ##
#####   ##### #
#####   #####
####    #####
          #####
          #####
```

```
>>> dish.colony(10, 35)
42
>>> print(dish)
<BLANKLINE>
###
#####
#####
#####
#####
##### ..
#### .....
  ## .....   ####
#  .....   #####
### .....   #####
##### ... .. #####
##### .. .   #####
#   ##### ...   ###
#####   #### .  ##  ##
#####   ##### #
#####   #####
```

```

#####
#####
#####
>>> dish.colony(10, 40)
Traceback (most recent call last):
AssertionError: no colony was found on position (10, 40)
>>> dish.colony(10, 45)
30
>>> print(dish)
<BLANKLINE>

```

```

###
#####
#####
#####
#####
##### ..
#### .....
## .....
# .....
### .....
##### .....
##### .. .
# ##### ...
##### ##### . ## ..
##### ##### .
##### #####
#### #####
#####
#####

```

```

>>> dish.undo()
>>> print(dish)
<BLANKLINE>

```

```

###
#####
#####
#####
#####
##### ##
#### #####
## #####
# #####
### #####
##### ##
##### ## #
# ##### ##
##### # ##
##### #
#####
#####
####
#####
#####

```

```

>>> dish.colonies()
5
>>> dish.colonysize()
32.2

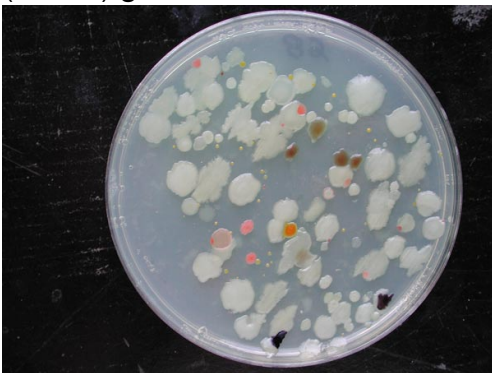
```

Een *koloniepikker* is een instrument waarmee microbiële kolonies die op een vaste voedingsbodem groeien automatisch kunnen worden gelocaliseerd, opgepikt en gedupliceerd op een vaste of vloeibare voedingsbodem. Doorgaans wordt een petrischaal aangebracht op de

lichtplaat van de koloniepikker, waarna algoritmen voor beeldanalyse de juiste kolonies uitkiezen en een robotarm aansturen om die kolonies te bemonsteren. Dergelijke toestellen worden zowel in onderzoekslaboratoria als in industriële omgevingen gebruikt, bijvoorbeeld om voedings- of bloedstalen te analyseren.

Pickolo — een automatische koloniepikker die als uitbreiding geïnstalleerd werd op een Tecan robot toont een typische laboratoriumopstelling. Op de lichtplaat van de robot (onder) wordt een petrischaal geplaatst. De camera (boven) neemt een foto van de schaal en beeldanalysesoftware kiest de juiste kolonies uit voor verdere verwerking. Een wegwerptip (uit het rek links) wordt gebruikt om een kolonie aan te raken en over te brengen naar een verzamelschaal (rechtsonder). In een volledig geautomatiseerde opstelling wordt een stapelaar (rechts) gebruikt om meerdere schalen na elkaar te kunnen verwerken.

Elk vlekje op deze agarplaat is een bacteriële kolonie afkomstig uit een staal van een zeespons. Tegen de tijd dat een kolonie zichtbaar wordt voor het menselijke oog, bestaat ze reeds uit minstens een miljoen cellen. Minder dan één procent van alle bacteriën kan op die manier in het laboratorium gekweekt worden, om maar aan te geven hoe groot het reservoir aan onbekende bacteriële diversiteit nog is. Om de onbekende bacteriën in kaart te brengen, gebruiken microbiologen een combinatie van nieuwe groeitechnieken en technieken voor moleculair genetische karakterisering om daarmee microbiële gemeenschappen te kunnen onderzoeken.

De beeldverwerkingssoftware krijgt de foto van een petriplaat te zien onder de vorm van een bitmap. Dit is niets anders dan een rechthoekig rooster waarvan de vakjes bits genoemd worden omdat ze slechts twee toestanden kunnen aannemen. Elke bit van het rooster is ofwel leeg (voorgesteld door een spatie) of wordt bedekt door een kolonie (voorgesteld door een hekje: #). Als voorbeeld zie je hieronder een bitmap waarop een aantal kolonies te zien zijn. In een bitmap wordt een kolonie gevormd door een gebied van aangrenzende bedekte bits. Bits worden hierbij aangrenzend genoemd als ze een gemeenschappelijke zijde hebben. De software zal een gebied van aangrenzende bedekte bits echter nooit als een kolonie beschouwen, als het bits op de buitenste rand van de bitmap bevat.

(standaardwaarde: 1). De grootte van een kolonie wordt uitgedrukt als het aantal bits in het overeenkomstige gebied van aaneengesloten bedekte bits in de bitmap. Het gebruik van een minimale grootte is belangrijk om kleine artefacten uit te sluiten die kunnen ontstaan bij het omzetten van de foto van de petriplaat naar de overeenkomstige bitmap. We merken hier opnieuw op dat gebieden van aaneengesloten bedekte bits die bits op de buitenste rand van de bitmap bevatten niet als kolonie mogen beschouwd worden. Deze gebieden moeten dus genegeerd worden als de methode de kolonies telt. Zorg er voor dat de bitmap geen verwerkte bits heeft nadat de methode werd aangeroepen.

- Gebruik de methoden `kolonie` en `ongedaan_maken` om een methode `grootte` te schrijven die de gemiddelde grootte teruggeeft van alle kolonies die niet kleiner zijn dan de opgegeven minimale grootte. De minimale grootte kan doorgegeven worden aan de optionele parameter `minimum` (standaardwaarde: 1). Net zoals de vorige methode mag ook deze methode de gebieden van aaneengesloten bedekte bits die bits op de buitenste rand van de bitmap bevatten niet als kolonies beschouwen, en mag de bitmap ook geen verwerkte bits vertonen na het aanroepen van de methode. De methode moet de waarde `None` teruggeven indien er geen kolonies zijn die groter of gelijk zijn dan de opgegeven minimale grootte.

Voorbeeld

Bij onderstaande voorbeeldsessie gaan we ervan uit dat het tekstbestand [schaal.txt](#) zich in de huidige directory bevindt. Dit bestand bevat de bitmap van een petriplaat die hierboven grafisch werd weergegeven.

```
>>> schaal = Petrischaal('schaal.txt')
>>> print(schaal)
<BLANKLINE>
```

```
###
#####
#####
#####
#####
##### ##
#### #####
## #####   ####
#   #####   #####
### #####   #####
#####   ##### ##   #####
#####   ##   #   #####
#   #####   ##   ###
#####   #####   #   ##   ##
#####   #####   #
#####   #####
####   #####
#####
#####
```

```
>>> schaal.kolonie(10, 35)
42
>>> print(schaal)
<BLANKLINE>
```

```
###
#####
#####
#####
```

```

#####
##### ..
#### .....
## ..... #####
# ..... #####
### ..... #####
##### ..... .. #####
##### .. . #####
# ##### ... ###
##### ##### . ## ##
##### ##### #
##### #####
#### #####
#####
#####

```

>>> schaal.kolonie(10, 40)

Traceback (most recent call last):

AssertionError: geen kolonie gevonden op positie (10, 40)

>>> schaal.kolonie(10, 45)

30

>>> print(schaal)

<BLANKLINE>

```

###
#####
#####
#####
#####
##### ..
#### .....
## ..... ....
# ..... ....
### ..... ....
##### ..... .. .....
##### .. . .....
# ##### ... ...
##### ##### . ## ..
##### ##### .
##### #####
#### #####
#####
#####

```

>>> schaal.ongedaan_maken()

>>> print(schaal)

<BLANKLINE>

```

###
#####
#####
#####
#####
##### ##
#### #####
## ##### #####
# ##### #####
### ##### #####
##### ##### ## #####
##### ## # #####
# ##### ## ###
##### ##### # ## ##
##### ##### #
##### #####

```


####

#####

#####

#####

>>> schaal.kolonies()

5

>>> schaal.koloniegrootte()

32.2